

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

4773

282

7-62

Գիտեալ
1862

2010

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ՏԵԱՌՆ ՄԵՐՈՅ

Պ Ի Ա Ս Ի

ԱԽՋՈՒԱԺԵՂԻՆ ՃԵՄՉՈՒԹԵԱՄԲ

Ք Ա Հ Ա Ն Ա Յ Ա Պ Ե Տ Ի Թ.

ԹՈՒՂԹ ՀՐԱՄԵՐԱԿԱՆ

Առ ԱՄԵՆԱՅՆ

ՊԵՏՐԻԱՐՔԱ, ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒՆՍ ԵՒ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒՆՍ

ԵԿԵՂԵՑԵԱՅ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԺԻՍԻ

ՈՐ-Ե ՇՆՈՐՀԱ ԵՒ ԷՀԱԴՈՐԴՈՒԹ-ԵԱՆ ԱՓԱ-ՔԵՎԱՐԱՆ ԱԹ-ՈՒ-ՈՅ ԷՎԵՆ

Բ Ա Բ Ե Ն Ա Ա

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԽԵԹ-ԱՐԵԱՆՑ

1862

001

24734-61

Առ Մեծարգոյ Եղբարս
Պատրիարք, Առքապիսկոպոսուն և Եպիսկոպոսուն
Եկեղեցեաց Արևելեամ ծիսի,
որը ի շնորհս եւ ի հաղորդութեամ
Առաքելակամ Աթոռոյ իցեմ

ՊԻՈՍ ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏ Թ.

ՄԵԺԱՐԳՈՅ ԵՂԲԱՐՔ

ՈՂՋՈՅՆ ԵՒ ԸՄԸՔԵԼԵԿԵՆ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

Վարդասէր Տէր՝ Վրիստոս Փրկիչ ազգի մարդկան՝ Միածին Արդի Աստուծոյ՝ կամեցեալ, որպէս յայտնի իսկ է Ձեզ, Մեծարգոյ Եղբարք, ապրեցուցանել զամենայն մարդ ի գերութենէ սատանայի եւ ի մեղացն լծոյ, եւ կոչել վնոսա ի իաւարէ յիւր սրանչելի լոյսն եւ փրկել, ջնջեաց զձեռագիր հրամանացն, որ կայր մեզ հակառակ, եւ բեւեռեալ ընդ խաչափայտին, զկաթողիկէ Եկեղեցի, զոր ստացաւ արեամբ իւրով, հաստատեաց եղ իբրեւ զոռնի մի Աստուծոյ կենդանոյ¹, իբրեւ զարքայութիւնն երկնից², եւ իբրեւ զրադար, որ ի վերայ լերին կայցէ³, կամ իբրեւ զզարիթ մի ոչխարաց⁴, եւ մարմին մի՝ միով հոգուով հաստեալ եւ կենդանի, միով հաւատով, յուսով, սիրով, եւ նովին միով յօղիւ խորհրդոց, կրօնից եւ վարդապետութեան յօղեալ եւ պատշաճեալ⁵, եւ կացոյց տեսուչո, զորս ինքն անուանեաց եւ ընտրեաց. եւ իբրեւ այսպէս կարդեալ յարդարեաց զեկեղեցի, ետ վՃիռ,

¹ Ա. Տիմոթ. գ.

³ Մատթ. Ե.

² Մատթ. Ժ. Եւ յայլ բազում
տեղիս.

⁴ Յովհ. Ժ.

⁵ Եփես. Գ. Եւ այլուր.

թէ կացցէ սա մինչեւ ի կատարած կործանման
աշխարհի, եւ ժողովեսցէ ի ծոց իւր զազգս եւ
զժողովուրդս համօրէն տիեզերաց, զի ամենեցուն
նոցա զնորա զաստուածեղէն կրօնան եւ զշնորհս
ընկալեալ՝ պահիցեն զնոսա ցյետին շունչ կենաց
իւրեանց, եւ զփրկութիւն եւ զփառս յաւիտե-
նականս ժառանգեսցեն։ Եւ զի այս միութիւն
հաւատոց եւ վարդապետութեան կացցէ միշտ
յեկեղեցւոջ իւրում, յամենեցունց՝ զմին Պետրոս
ընտրեաց, եւ զնա իշխան առաքելոց, իւր փոխա-
նորդ, եւ իւրոյ անյաղթական եկեղեցւոյ հիմն եւ
զլուխ կարգեաց, որպէս զի աստիճանաւն պատուց
եւ ամենայն առաւելութեամբ զլիսաւորական Ճո-
խութեանն, եւ իշխանութեան եւ իրաւաբանու-
թեան ի վերայ այլոցն ամենեցուն կացեալ՝ հո-
վուեսցէ զոշխարս եւ զզատինս, հաստատեսցէ զեղ-
բարս, ինամ կացի եւ առաջնորդեսցէ համօրէն
Եկեղեցւոյ։ Այլ զի կամեցաւ եւս Քրիստոս, զի
այս մի եւ անարատ Եկեղեցի իւր կացցէ եւ մնաս-
ցէ մինչեւ ի կատարած աշխարհի, եւ հրամայեաց
իսկ՝ թէ պահեսցին ինմա մի հաւատք, մի վարդա-
պետութիւն եւ օրինակ վարչութեան, նմին իրի
իսկ որ ինչ առաւելութիւն արժանապատուու-
թեան, իշխանութեան եւ իրաւաբանութեան, եւ
լրութիւն հաւատոց եւ հաստատութիւն Պետրոսի
շնորհեցաւ, նոյն ամենեւին եւ յաջորդաց Պետրո-
սի Քահանայապետաց Հռոմայ աւանդեցաւ, որք
ի նորին Պետրոսի յաթուն Հռոմայ նստին, եւ
որոց՝ յանձին Երանելոյ Առաքելապետին ի Քրիս-
տոսէ Տեառնէ բարձրագոյն տեսչութիւն տէրու-
նական հօտին աստուածապէս շնորհեցաւ, եւ
բարձրագոյն համօրէն Եկեղեցւոյ վարչութիւն հա-
ւատացաւ։ Այլ Զեղ մանաւանդ, Մեծարգոյ Եղ-
բարք, յայտ է եւ ճշմարտիւ զիտէք, եթէ որպէս

մերոց աստուածեղէն կրօնից հրամանակարգ վարդապետութիւն ի միաշունչ եւ ի մշտնջենաւոր միաբանութենէ մտաց եւ բանից Սիւնհոդոսաց եւ չարց՝ միշտ քարոզեցաւ, պատսպարեցաւ, եւ յաճախագոյնս կրկնեալ հաստատեցաւ։ «Քանզի ոչ խորշեցան նոքա երբեք յուսուցանելոյ թէ «մի «է Եստուած, մի՛ չըրիստոս, մի՛ Եկեղեցի եւ մի՛ «Եթոռ, որ Տեառն ձայնիւ ի վերայ Պետրոսի «Հիմնեցաւ¹, յորոյ վերայ իբրեւ ի վերայ ժայռի «եւ վիմի հաստատնոյ ընաւ եւ ամենայն խոկ շինուած քրիստոնէական յօրինուածութեան յաստուածուստ կանզնեցաւ²։ «Քանզի Եթոռս այս «Պետրոսի՝ եւ անուանեցաւ միշտ եւ եկաց, որ է «միայն եւ առաջին ի ձրիցն³, եւ գահերէց գրւախաւորութեամբն ընդ ամենայն տիեզերս պայծառանայ⁴, արմատ եւ արդանդ է, ուստի քահանայական միութիւնն ծագէ⁵, եւ ամենայն «Եկեղեցեաց՝ ոչ միայն գլուխ, այլ եւ մայր եւ ուսուցիչ է⁶, մայրաքաղաք աստուածպաշտութեան, յորում կայ քրիստոնէական կրօնից ողջ «եւ կատարեալ հաստատութիւն⁷, եւ յորում Եռաքելական Եթոռոյ գլխաւորութիւն միշտ զօրաւոր եւ կենդանի է⁸, յեցեալ է նա ի վեմն «յայն, զոր ոչ կարեն յաղթահարել դրունք դժոխոց հպարտացեալք⁹, յոր Եռաքեալքն զամենայն վարդապետութիւն արեամբ իւրեանց հեղին¹⁰, յորմէ առ ամենեսին մեծարոյ հաղորդութեանն իրաւոնք բաշխին¹¹, որում ամենայն

¹ Ա. Կիպրիան. Թառղթ Խ.

⁷ Թառղթ Սիւնհոդ. Յովհ. Կոս-

² Ա. Կիւրեղ Աղեքոսանդր. Ի Յովհ. Գիրք Բ. Գլ. 42.

⁸ Թառղթ. առ Որմիզդ. Քահանայապ.

³ Ա. Ռաֆ. Միլ. Գիրք Բ. Ընդ. Պար.

⁹ Ա. Աւգոստ. Գ. Սաղմ. Ընդդ.

⁴ Ժողով Նիկիայ Բ. Գործք. 2.

¹⁰ Սերտուղ. վասնկանխաղը. Գլ. 36.

⁵ Ա. Կիպրիանոս Թառղթ 15. եւ 55.

¹¹ Ա. Ամբրոսիոս Թառղթ 12 առ.

⁶ Պեղագ. Բ. Թղ. Ա. առ Արեւ-

¹² առ Դոմին.

Ել. Եպիսկ. Եւ ժող. Տրիգենա.

¹³ Ա. Ամբրոսիոս Թառղթ 12 առ.

Նիստ Է. վասն Մկրտ. Կան. 3.

¹⁴ Գամաս.

“Հնազանդութիւն եւ պատիւ պարտ է¹, զոր եթէ
“թողու ոք՝ ընդունայն է յոյս նորա, թէ յեկե-
“ղեցւոջ իցէ², եւ եթէ արտաքոյ տորա զգառնն ոք
“ուտիցէ՝ օտար է³: Եւ դարձեալ՝ Պետրոս, որ
“Ճմթու իւրում կեայ եւ գահերէց նստի⁴, որոց
“խնդրենն զհաւատոց Ճշմարտութիւն ընծայէ,
“Պետրոս, որ մինչեւ ցայժմ եւ միշտ ի յաջորդս
“իւր կեայ եւ առնէ դատաստան⁵, նա ինքն ի
“ձեռն Լեւոնի խօսեցաւ⁶, Վահանայապետ Հռո-
“մայ որ ունի Գլխաւորութիւն ի վերայ Համօրէն
“տիեզերաց, Յաջորդ է Երանելոյն Պետրոսի՝ իշ-
“խանի Առաքելոց, Ճշմարիտ Փոխանորդ Վրիս-
“տոսի, Գլուխ ընդհանուր Եկեղեցւոյ եւ ամե-
“նայն քրիստոնէից Հայր եւ վարդապետ⁷,,: Այ-
“տքիկ եւ այլ գրեթէ անհամար բանք Հանգոյն
“սոցին ի լուսաւոր վկայիցն առեալ, ուսուցանեն
“եւ յայտնագոյնս եւ պայծառագոյնս եւս ցուցա-
“նեն, թէ որպիսի Հաւատովք, կրօնիւք, մեծարա-
“նօք եւ Հնազանդութեամք Առաքելական Աթո-
“ոյս եւ Վահանայապետին Հռոմայ անսալ պարտ
“իցէ ամենեցուն, որ միայնոյ, Ճշմարտի, սրբոյ Եկե-
“ղեցւոյ Վրիստոսի Հաղորդակից լինել կամիցին,
“զի յաւիտենական փրկութեանն Հասանիցեն:

Իսկ սրբոց եւ օրինաւոր ծիսից բազմապա-
“տիկ այլակերպութիւնք՝ ոչ միայն վսաս ինչ մի-
“ութեան կաթողիկէ Եկեղեցւոյ չգործեն, այլ ա-
“ռաւելուն իսկ զպատիւ, զփառս, զվայելչութիւն
“եւ զպայծառութիւն նորին Եկեղեցւոյ: Չէ ինչ
“ծածկեալ յումեքէ ի ձենչ, Մեծարդոյ Եղբարք,
“եթէ որպէս ոմանք զանզգոյշ եւ առաւել եւս

¹ Ժող. Եփես. Գործք 4.

⁵ Ժող. Եփես. Գործք 3.

² Ս. Կիպրիան. վասնմիութ. Եկեղ.

⁶ Ժող. Քաղկեդ. Գործք 2.

³ Ս. Յերոնիմ. Թող. 51. առ Դամաս.

⁷ Ժող. Փլորենտ. Ի Հրամանադ.

⁴ Ս. Պետր. Ասկեխօս Թուղթ առ

միար. Յունաց.

Եւտիք.

զտգէտս պատրել ջանան՝ չարախօս կացեալ զ՛ւ-
ռաքելական Եթոռոյս, եթէ յորժամ զայլաղանդ
Երեւելեայս ի կաթողիկէ հաւատս ընկալցի, զսեալ-
հական ծէսս իւրեանց թողուլ հրամայիցէ եւ
առնուլ զլատինսական Եկեղեցւոյն։ Յժէ որչափ
հեռի ի ճշմարտութենէ եւ պատիր բանքս իցեն,
յայտնի իսկ ցուցանեն եւ վկայեն Ուերոց Կախ-
նեաց սահմանադրութիւնք եւ թուղթք առաքե-
լականք՝ տուեալք վան իրաց Եկեղեցեաց Երեւ-
ելից, որովք Կոքա ոչ միայն մեծաւ հաստատու-
թեամբ յայտ արարին, եթէ զայսպիսի ինչ ընաւ
եւ ոչ իսկ խորհեալ իցէ նոցա, այլ մանաւանդ եւ
հաստատեցին իսկ, եթէ կամին զի ողջ անարատ
պահեսցին ծէսք Եկեղեցեաց Երեւելից, յորս ոչ
ինչ մոլորութիւնը դէմ կաթողիկէ հաւատոյ եւ
բարոյիցն զգաստութեան սպրդեալ իցէ։ Եյտոցիկ
լուսաւորագոյն եւ յաճախ յայտարարութեանց
Ուերոց Կախնեաց Վահանայապետաց Հռոմայ՝
զոյգ հաւասար են եւ զործք հնագոյնք եւ նորոց
ժամանակաց, որպէս զի չկարիցէ ոք երբեք ասել,
եթէ Եռաքելական Եթոռս պատուէր տայցէ Ե-
ռաջնորդաց Եկեղեցեաց, կամ կղերականաց եւ
կամ արեւելեան ժողովրդոց՝ որ ի կաթողիկէ
միութիւն դառնայցեն, փոխել զօրինաւոր ծէսս
իւրեանց։ Եյժմ իսկ համօրէն ամենայն քաղաքն
կոստանդինուպոլսեցւոց ետես, եթէ զիարդ Ու-
ծարգոյ Եղբայր՝ Ուելետիոս Դրամենսացւոց Երք-
եալիսկոպոս, մեծաւ մսիթարութեամբ սրտից
Ուերոց եւ յուրախութիւն արանց բարեաց ի ծոց
կաթողիկէ Եկեղեցւոյ ընկալեալ՝ սեպհական ծի-
սիւն մեծապայծառ փառաւորութեամբք եւ շքով
զաստուածեղէն խորհուրդս ի մէջ բազմութեան
ժողովրդեանն կատարէր։ Եյլ արդ՝ Ուծարգոյ
Եղբայր, Զերոյ հովուական փութոյ եւ ինամոց

գործ իցէ չդադարել երբեք ի խրատելոյ զկղերականս վիճակացդ, զի ամենայն պատշաճաւորն մինորդօք փութասցին զչարախօսութիւն չարախօսացն նշաւակեալ յանդիմանել, որովք զանզգոյշն մոլորեցուցանել կամին, եւ ի նախանձ եւ յատելութիւն ընդդէմ առաքելական Եթուոյս ջանան գրգռել զնոսա:

Ե, Ա Մեք որ ըստ ծածուկ խորհրդոյն Եստուծոյ յայս Եթու գետրոսի կարգեալ՝ ի բարձրագոյն վարչութիւն համօրէն Եկեղեցւոյ Քրիստոսի ամբարձեալս եմք, զամենայն յոյս եւ զակնկալութիւն Մեր ի Քրիստոս Յիսուս եղեալ՝ զգործ Եռաքելական պաշտաման Մերոյ կատարել ջանամք, որպէս իսկ հանապազորդ պէտք եւ հոգք ամենայն Եկեղեցեաց պահանջեն ի ԱԷնջ: Քանզի յաստուածեղէն օգնականութիւն Եյնորիկ ապաւինեալք, զորոյ զգործ փոխանորդութեանն Մերով անարժանութեամք յերկրի աստ կատարեմք, որ եւ ասացն իսկ, եթէ ահա ես ընդ Ձեզ եմ զամենայն աւուրս մինչեւ ի կատարած աշխարհի, եւ հաստատեաց, եթէ դրունք դժոխոց զեկեղեցի իմ մի յաղթահարեսցեն, բնաւ եւ յամենայն իսկ յանօրէն ի տաճարակողոպուտ դաւաճանութեանց անտի, ի հնարից եւ ի բռնութեանց, որովք արք թշնամիք յանօրէնութեան ժամանակացս այսոցիկ զկաթողիկէ կրօնս, եթէ հնար իցէ երբեք, հիմն ի վեր կործանել ջանան, ոչ զանգիտեցաք, եւ չդադարիմք եւս ի հոգալոյ զհոգեւորն բարութենէ եւ զփրկութենէ ամենայն ազգաց: Օի սէրն Քրիստոսի ստիպէ զՄեզ, եւ Մեզ լաւագունի իմիք չմարթի լինել, քան թէ վաստակիցեմք եւ տքնիցիմք եւ հոգայցեմք զի ամենայն ազգք ի մի միաբանութիւն հաւատոց եկեսցեն, աճեցունք զիտութեամբն Ետուծոյ եւ Տեառն մերոյ Յիսուսի

Քրիստոսի “որ է Ճանապարհ եւ Ճշմարտութիւն եւ
“կեանք, այն ինքն է՝ Ճանապարհ սրբական վարոց,
“Ճշմարտութիւն աստուածեղէն վարդապետու-
“թեան, եւ կեանք յաւիտենական երանութեան”,:¹

Եւ չէ ինչ ծածկեալ ի Զէնջ, Անձարգոյ
Եղբարք, եթէ որով սիրով եւ որպիսի հանապա-
զորդ ճգամբ զգութ հայրական իննամոց Աներոց ի
սկզբանէ անտի բարձրագոյն Քահանայապետու-
թեան Աներոց տարածեցաք ի վերայ ընտրելոյ մա-
սինդ այդորիկ Տէրունական Հօտին, որ Զերում
տեսչութեան յանձն է. եւ արդ իսկ ի նորոյ Ծըլ-
թոյ մերմէ՝ որ Աատանեաւ ձենորսի կնքեալ է եւ
ի Օքերորդ աւուր Յունուարիոս Յմսեան հրատա-
րակեալ, քաջ իսկ ի միտ առեալ իցեք զանձուկն
Աներ եւ զցանկութիւն սրտի վասն բարութեան,
օգտի եւ բարգաւաճանաց այդոցիկ Յրեւելեան
Եկեղեցեաց: Քանզի Ծըլթովն այնուիկ Ժողով
մի առանձինն՝ ի Ժողովոյ անտի տարածման Հա-
ւատոյ գումարեալ կարգեցաք, որ նմին իսկ Ժողո-
վոյ տարածման Հաւատոյ՝ ի բազում եւ ի ծանունց
վաստակոց զրաւելոյ լիցի ի մեծ օգնականութիւն,
եւ ի զորձն, զոր Ժողովն տարածման Հաւատոյ
մինչեւ ցայժմ մեծաւ ճգամբ եւ մեծաւ զովես-
տիւք կատարէր, այնպէս պարապիցի, զի զամե-
նայն իրո Յրեւելեան Եկեղեցեաց ինքնին միայն
վարիցէ, եւ փութասցի ի կատարումն: Եւ յի-
րաւի իսկ յուսովն այնուիկ միիթարիմբ, զի Տեառն
օգնականութեամբ ի մերոց աստի խորհրդոց եւ ի
իննամոց յամենայն ազգս արեւելից առաւելութիւն
հոգեւոր բարեաց գործիցի: Քանզի հաստատուն
է ակնկալութիւնԱներ, եթէ այսառանձինն Ժողով,
զոր նորագոյն կարգեալ հաստատեցաք, յորժամ
զդործովք ձերովք զբաղնուցու, ոչինչ ի հնարիցն

¹ Ա. Եւան խոռք Բ. վասն Յարտթեան Տեառն:

թողցէ, որպէս ցանկամքս, զոր ոչ հնարիցէ վասն զկաթողիկէ միութիւնն յառաջ վարելոյ, զյաջողութիւն Եկեղեցեաց ձերոց առաւելլոյ եւ ամբողջութեան օրինաւոր ծիսից ձերոց պաշտպան լինելոյ, եւ ընաւ ամենայն իրօք հոգեւորն օգտի հաւատացելոց օգնական եւ զօրավիզն լինելոյ:

Եայց եւ այնպէս՝ զի ժողովս այս զպաշտօնն զոր ընկալաւ ի ԱԷնջ, ամենայն իմաստութեամբ եւ փութով կատարիցէ, եւ վաստակք նորա եւ ձիգն յառաւել պայծառութիւն Եկեղեցեացդ լինիցին, հարկ իսկ է, զի ճշդիւ զտակաւ զհոգեւոր պէտս Արեւելից ազգաց գիտացէ, առ ի զպատշաճական դարմանսն մատուցանելոյ: Այլ քանզի, Անձարգոյ Եղբարք, Զեզ առաւելապէս յայտ են պայմանք եւ հանգամանք հօտին, որ ձերոյ խնամոցդ հաւատացեալ է, ինքնին իսկ յիմաստութեան ձերում ի միտ առնուցուք, եթէ կարեւորագոյն պէտք են, զի զամենայն իրաց Եկեղեցեացդ եւ հօտի ձերոյ վաղվաղակի իսկ, որչափ ինչ մարթիցէ, զԱնզ տեղեկագոյնս առնել հաճեսջիք, եւ մանր եւ ստուգագոյն տեղեկութիւնս զորպիսութենէ վիճակաց Զերոց առաքիցէք, զամենայն՝ որ ինչ առ իւրաքանչիւր վիճակսդ հայիցի՝ մի ըստ միոջէ յայտնեալ, որպէս զի կարիցեմբ հոգալ զպիտոյս հաւատացելոց՝ որ ի վիճակսդ յայդոսիկ ընակեն: Յիրաւի իսկ լիցի Անզ ի մեծ մխիթարութիւն, եթէ իւրաքանչիւր ոք ի Զէնջ, Անձարգոյ Եղբարք, զամենայն ինչ զիւրոյ սեպհական վիճակին հաւատեաւ պատմեալ ծանուացէ Անզ, եթէ որչափ բազմութիւն հաւատացելոցն իցէ ի վիճակին յայնմիկ, որչափ կղերականք՝ որ գործովք պաշտամանն իւրեանց հաւատացելոցն սպաս հարկանիցեն, որպիսի ինչ հանգամանք հաւատացելոցն իցեն եւ ի հաւատս եւ ի զգաստութեան վա-

բութիւնք յուղղել, կամ թէ իցեն ձերտապակոյսք
ինչ ի լուծանել, եւ կամ զուցեն չար ինչ սովորու-
թիւնք կամ զեղծմունքի բառնալ։ Առաւելեւցան-
կամք լսել ի ջէնջ, թէ որպէս յառաջանայցէ ի վե-
ճակս ջեր սուրբ կաթողիկէ միութիւնն, զինչ այսմ
խափան լինիցի, եւ որովք պատշաճական միջնոր-
դօք զայն ի բաց բառնալ մարթ իցէ, որպէս զի
միութիւնս այս հանապազ առաւելոցու եւ աճիցէ։

Տեսանեք արդ, Մեծարդոյ Եղբարք, թէ որ-
պիսի սիրով եւ որչափ գթով փութամք ձեպիմք
ինամել զարեւելեան Եկեղեցիսդ, եւ առաւել եւս
փափաքիմք զի յարեւելեան ազգսդ հաւատք մեր
սուրբ, կրօնք եւ աստուածաշտութիւն աճիցին
եւ զօրացեալ պայծառացին։ Վստահ իսկ եմք,
եթէ եւ Դուք ըստ պարտուց պաշտաման Եպիս-
կոպոսութեան ջերոյ եւ հովուական եռանդեանն
յայն փութասջիք եւ զայն խորհեսջիք, զի աս-
տուածեղէն կրօնիցս պաշտպան լինիցիք եւ տարա-
ծիցէք եւ փրկութեան հօտի ձերոյ ինամ կալ-
ջիք։ Այլ քանզի յողբոց եւ յարտասուաց ժամա-
նակիս՝ այր թշնամի ոչ դադարի ի սերմաննելոյ
զորոմն ի տէրունական ազարակի ժանդապործ
մատենիւքն եւ օրագրովք եւ անհեղեղ եւ ինքնա-
կամ կարծեացն կցկցանօք, որք կաթողիկէ հա-
ւատոց եւ վարդապետութեան ընդ հակառակ
իցեն, ինքնին իսկ ի միտ առնուք, եթէ որով
ճգամք եւ արթնութեամք եւ հաստատութեամք
պարտ է ջեղ վաստակել եւ հսկել, զի զհաւատա-
ցեալսդ ի թիւնալից արօտոյ անտի ի բաց մերժի-
ցէք, եւ վարիցէք զնոսա յարօտս փրկութեան՝
արբուցանել զնոսա վարդապետութեամք կաթո-
ղիկէ եկեղեցւոյ։ Եւ զի այսմ հեշտեաւ մարթայ-
ցէք հասանել, Մեծարդոյ Եղբարք, մի անփոյթ
արասջիք յարծարծելոյ զեռանդն երիցանց կար-

զելոց յառաջնորդութիւն հաւատացելոց, զի ժրացեալ նոցա ի պաշտամանն իւրեանց՝ մի խորշեսցին ընաւ յաւետարանելոյ զաւետարանն Եստուծոյ իմաստնոց եւ անմտաց, եւ ամենայն իրօք սրբովք ձեռնտու լիցին հաւատացելոյ ուամկին, որ ընդ նոցա ինսամակալութեամբն իցէ, եւ փութասցին առաւել եւս սիրով եւ երկայնմտութեամբ յուսումն կաթողիկէ հաւատոց եւ ի հրահանգս բարոյից վարժել զմանկունս եւ զշինականս, եւ զամենեսին մեծաւ հաստատութեամբ յորդորեսցեն անշարժ կալ յողմտութեան վարդապետութեանն, զի մի իցեն խոռվեալք եւ տատանեալք յամենայն հողմոց վարդապետութեան։ Խրատեսջիք ցանդ զերիցունս վիճակացդ, զի յուշ լիցի նոցա պաշտօնն զոր ընկալսն ի Տեառնէ, զի զայն ժրութեամբ կատարեսցեն, լիցին օրինակք ամենայն առաքինութեանց առաջի ժողովրդեանն, աղօթից ստէպ կացցեն, յաստուածպաշտութեան զանձինս կրթեսցեն, եւ յամենայն զօրութենէ վաստակեսցին եւ սկեսցեն յաւիտենիցն փրկութեան հաւատացելոց։ Եւ զիդարձեալ կարող լինիջիք ունել մշակս ժիրս եւ իմաստունս, որք ի դէպ ժամանակի յայգւոջ Տեառն գործակիցք Ձեզ լինիցին, զամենայն հնարս հնարեսջիք եւ յայն փութասջիք ամենայն խորհրդով եւ հանճարով, Մեծարդոյ Եղբարք, զի մանկագոյն կղերականք յառաջին տիոց անտի ընդ իմաստուն վարդապետօք մնեալք յաստուածպաշտութեան՝ եկեղեցւոյ հարազատ հոգւովն զարգասցին, եւ ժրութեամբ կրթեսցին ի գիտութիւնս եւ ի հրահանգս, մանաւանդ յաստուածեղէնս եւ յանարասս ի մոլորութենէ։ Յիւրաւի չեմք անտեղեակք, Մեծարդոյ Եղբարք, եթէ բազում եւ անհնարին դժուարութիւնք ընդ առաջ ելանիցեն Ձեզ ի կատարել զհովուական

պաշտօնդ։ Այլ զօրացարուք Տերամբ եւ կարութեամբ զօրութեան նորա. յուշ լիցի Չեղ եթէ վասն Քրիստոսի պատգամաւորիք, որ եղ զանձն ի վերայ ոչխարաց իւրոց, եւ մեղ եթող օրինակ զի զհետ երթայցեմք հետոց նորա։

Եւ զայն եւս չիք ոք՝ որ ոչ գիտասցէ, եթէ կրօնաւորական ժողովք միանձանց յորպիսի օգուտ եւ որքան ի զարդ կաթողիկէ Եկեղեցւոյ յարեւելս եղեն։ Քանզի սոքա անարատութեամբ վարոց, զգօնութեամբ բարոյից եւ կրօնաւորական հրահանգացն գովութեամբ պայծառացեալք՝ ջանային լինել օրինակ բարեացն գործոց հաւատացելոց, ուսուցանել զմանկախն, մշակել զգիտութիւնս եւ զհրահանգս եւ գործակից եւ զօրավիզն օգնականութեան հոգեւոր առաջնորդացն լինել։ Սակայն ի փոփոխել յեղափոխ եղծագործ ժամանակաց եւ իրաց, նուիրական Ժողովքս այսոքիկ, կարի քաջ երախտաւորք քրիստոնէական եւ քաղաքական կարգաց, ի տեղիս տեղիս ի սեպհական Ուխտի հրահանգացն խոտորեցան, եւ կամ ընաւ իսկ բարձան ի միջոյ։ Այլ քանզի շահեկանութիւն մեծ է որբոց կրօնից թէ յարիցեն միւսանգամ նուիրական Ժողովքս այսոքիկ ուր ջնջեցանն, եւ նախնի լուսաւորութեամբն փայլեցեն ի մէջ արեւելից աղգացն, նմին իրի խնդրեմք ի Չէնջ յայտնել Մեղ, թէ զինչ խորհիցիք զիրացս եւ թէ որով օրինակաւ մարթ եւ պատշաճ իցէ զնուիրական Ժողովսդ միւսանգամ նորոգել։

Վստահ եմք ի Չեղ, Մեծարգոյ Եղբարք, եթէ ոչ միայն զայտոսիկ, զոր ցանկամքս եւ խընդրեմք ի Չէնջ, մտադիրագոյնս կատարել փութայցէք, այլ մեծաւ յօժարութեամբ իսկ յայտնիցէք Մեղ եւ զայն ամենայն՝ զոր ինչ պարտ եւ պատշաճ համարիցիք ի գործել յօդուտ որբոց

կրօնիցս, կղերականաց եւ հաւատացելոց ի գաւառսդ յայդոսիկ: Եւ քանզի՝ ի Շքաբերական թղթոյ անտի կարդինալի՝ զահերիցու Ախնհոդոսի անուանեալ ժողովոյ մերոյ՝ ծանեայք, եթէ քանի հեշտական իցէ Մեզ, Մեծարդոյ Եղբարց Կուիրական Առաջնորդաց առաջակայութիւն ի մեծաշուք հանդիսի, զոր ի մօտոյ՝ յաւուր Պենտակոստէի կատարելոց եմք Տեառն օգնականութեամբ՝ ի կարգել զբազումն յերանելեացի թիւս Արբոց, ակն ունիմք ի պատեհ ժամուն յայնմիկ, եթէ թոյլ տայցեն իրք վիճակացդ, տեսանել ըզգեզ առընթերակայս, փարել զշեօք սիրով, եւ ի Զէնջ իսկ զձերոց վիճակացդ լսել զհանգամանս: Այլ վասն մեծի աստուածպաշտութեան Զերոյ եւ հովուական եռանդանն փոյթ կալչիք, Մեծարդոյ Եղբարք, սիրով եւ հաստատութեամբ զպաշտօնդ կատարել եւ սկել արթնութեամբ փրկութեան հաւատացելոց ձերոց, խրատել զնոսա եւ զգուշացուցանել, զի ի խոստովանութեան կաթողիկէ կրօնիցս ցանդ հաստատուն եւ անշարժ կացցեն, զպատուիրանս Տեառն եւ սրբոյ Եկեղեցւոյ բազում երկիւղածութեամբ պահեսցեն, եւ զնասցեն արժանի Տեառն յամենայն հաճութեան եւ յամենայն գործո բարութեան պրաղարերք լինիցին: Յուցնիք մարդասիրութիւն, եւ հայրական գթով ընկալչիք զնոսա, որք ի մխիթարութիւն սրտից Մերոց դառնան ի գիրկս կաթողիկէ Եկեղեցւոյ, եւ յամենայնի խնամ կալչիք, զի եռանդեամբ՝ բանիւք հաւատոց մնանիցին, եւ պարզեւօք շնորհաց զօրացեալք ի նուիրական կոչմանն հաստատուն կացցեն, եւ արագոտիւք ընդ շաւիղս Տեառն ընթացեալք՝ մոցեն ի ճանապարհն, որ տանի ի կեանս: Եւ առաւելեալք ի սէր կրօնիցս, մի խնայեսնիք երբեք ի

Ճգունա եւ ի վաստակս, զի մարթասնիք ամենայն բարութեամբ, համբերութեամբ, վարդապետութեամբ, հեղութեամբ եւ քաղցրութեամբ զմոլորեալսն՝ Քրիստոսի շահել, եւ ի մի նորագաւիթն ածել, եւ յաւիտենական ժառանգութեանն յուսոյ առնել զնոսա հաղորդս։ Այսպէս եւ ի վիշտս եւ ի վտանգս, որ ի ժանդապործ ժամանակիս յայսմիկ ի հովուական պաշտամանդ հասանիցեն ի վերայ Զեր, յուսացեալք ի շնորհս Տեառն Մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի՝ ցանդ զմտաւածնիք, թէ որք զբազում յարդարութիւն խրատիցեն, ծագեսցեն իբրեւ զաստեղս յաւիտեանս՝ եւ եւս։ Հուսկ ուրեմն, Մեծարդոյ Եղբարք, կամիմք՝ զի գիտասնիք ճշմարտիւ, եթէ գութ մեր եւ ինսամբ ի վերայ Զեր, անչափ են ի Տէր։ Կմին իրի ամենայն աղօթիւք եւ ինդրուածովք, գոհութեամբ եւ խոնարհութեամբ սրտի ոչ դադարեմք ի ինդրելոյ ի Տեառնէ յԱստուծոյ Բարձրելոյ, զի առատագոյն պարզեւք բարութեան նորա հեղցին ի վերայ Զեր գթութեամբ, եւ իջցեն ի վերայ ոչ խարաց սիրելեաց՝ Զեղ հաւատացելոց։ Եւ այսր ամենայնի նշանակ, եւ առհաւատչեայ Ներմագութ սիրոյ մերոյ՝ Զեղ, Մեծարդոյ Եղբարք, եւ ամենեցուն կղերականաց եւ ժողովրդոց հաւատացելոց, Զերոց ինսամոցդ յանձն եղելոց, զըռաքելական օրհնութիւն ի խորոց սրտէ մտադիւրագոյն շնորհեմք։

Տուեալ ի Հոռմ առ Ս. Պետրոսի յ8 Ապրիլ ամսոյ յամի 1862։

Ի Վեշտասաներորդում ամի Քահանայապետութեան մերոյ։

4773

2013

